

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI *Srijeda, 16. ožujka 2016.* [\[Multimedia\]](#)

Milosrđe i utjeha

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U knjizi proroka Jeremije, poglavlja 30 i 31 nazivaju se "knjigom utjehe" jer se u njima Božje milosrđe predstavlja sa svom svojom sposobnošću tješjenja i otvaranja srca ožalošćenih nadi. Danas želimo i mi poslušati tu poruku utjehe.

Jeremija se obraća Izraelcima koji su deportirani u stranu zemlju i nagoviješta njihov povratak u domovinu. Taj povratak je znak beskrajne ljubavi Boga Oca koji ne napušta svoju djecu, već se za njih brine i spašava ih. Izgnanstvo je bilo razorno iskustvo za Izraela. Vjera se pokolebala jer je u tuđini, bez hrama, bez obreda, nakon što su vidjeli uništenu zemlju, bilo teško nastaviti vjerovati u Gospodinovu dobrotu. Sjetim se susjedne Albanije i kako se nakon tolikog progona i razaranja uspjela podići u dostojanstvu i vjeri. Tako su patili Izraelci u progonstvu.

I mi možemo doživjeti katkad neku vrstu progona, kad nas samoća, patnja, smrt nagnaju da pomislimo nas je Bog napustio. Koliko smo puta čuli ove riječi: "Bog me zaboravio": to su ljudi koji pate i koji se osjećaju napuštenima. Kolika samo naša braća žive u ovom vremenu stvarnu i dramatičnu situaciju progona, daleko od svoje domovine, u očima im još uvijek ruševine njihovih kuća, u srcu strah i često, nažalost, bol zbog gubitka dragih osoba! U tim se slučajevima netko može zapitati: gdje je Bog? Kako je moguće da tolika patnja može zadesiti nevine muškarce, žene i djecu? A kada pokušaju ući negdje drugdje zatvaraju im vrata. I stoje ondje, na granici jer su mnoga vrata i mnoga srca zatvorena. Današnji migranti trpe hladnoću, glad i ne mogu ući, ne osjećaju da su dobrodošli. Sviđa mi se čuti za narode, vladare koji otvaraju srce i otvaraju vrata!

Prorok Jeremija nam daje prvi odgovor. Prognani narod će se moći vratiti da vidi svoju zemlju i iskusi Gospodinovo milosrđe. To je veliki navještaj utjehe: Bog nije odsutan ni danas u ovim dramatičnim situacijama, Bog je blizu, i čini djela spasenja za one koji se u Nj uzdaju. Ne smije se podleći očaju, već moramo i dalje biti sigurni da će dobro pobijediti zlo i da će Gospodin otrti svaku

suzu i osloboditi nas od svakoga straha. Stoga Jeremija posuđuje svoj glas Božjim riječima ljubavi prema njegovu narodu:

"Ljubavlju vječnom ljubim te,
zato ti sačuvah milost.
Opet ću te sazdati, i bit ćeš sazdana,
djevice Izraelova.
Opet ćeš se resit' bubnjićima,
u veselo kolo hvatati" (31, 3-4).

Gospodin je vjeran, ne prepušta očaju. Bog ljubi beskrajnom ljubavlju, kojoj ni grijeh ne može stati na put, i zahvaljujući njemu čovjekovo se srce ispunja radošću i utjehom.

Utješni san o povratku u domovinu nastavlja se u prorokovim riječima, koji, obraćajući se onima koji će se vratiti u Jeruzalem, kaže:

"I oni će, radosno kličući, na vis sionski
da se naužiju dobara Jahvinih:
žita, ulja, mladog vina,
jagnjadi i teladi,
duša će im biti kao vrt navodnjen,
nikad više neće ginuti" (31, 12).

U radosti i zahvaljivanju, izgnanici će se vratiti na Sion, uzlazeći na svetu goru prema domu Božjem, i tako će moći ponovno uzdizati himne i molitve Gospodinu koji ih je oslobodio. Taj povratak u Jeruzalem i njegovim dobrima je opisan glagolom koji doslovno znači "navirati, teći". Narod se promatra, u paradoksalnoj kretnji, kao rijeka koja, prelijevajući se iz svoga korita, hrli prema visu Sionskom, uzlazeći prema vrhu gore. Smiona je to slika koja opisuje kako je veliko Gospodinovo milosrđe!

Zemlja, koju je narod morao napustiti, postala je plijenom neprijatelja i opustošena. Sada, pak, ponovno oživljava i cvate. A prognani će biti poput navodnjenog vrta, poput plodnog tla. Izrael, kojeg je Gospodin vratio u domovinu, svjedoči pobjedi života nad smrću i blagoslova nad prokletstvom.

I tako narod biva ojačan i utješeno od Boga. Ta je riječ važna: utješeno! Povratnici u domovinu primaju život s izvora koji ih besplatno navodnjava.

U tome trenutku prorok naviješta puninu radosti te, i nadalje u Božje ime, svečano proglašava:

"tugu [ću im] u radost pretvoriti,

utješit ću ih

i razveselit' nakon žalosti" (31, 13).

Taj nam psalam govori da, kad se budu vratili u domovinu, usta će im se ispuniti smijehom; to je jako velika radost! To je dar koji Gospodin želi dati također svakom od nas, svojim oproštenjem koje obraća i pomiruje.

Prorok Jeremija nam je dao navještaj, predstavljajući povratak prognanih kao veliki simbol utjehe dane srcu koje se obraća. Gospodin Isus priveo je punini tu prorokovu poruku. Pravi i radikalni povratak iz izgnanstva i utješno svjetlo nakon tame krize vjere, ostvaruje se na Uskrs, u punom i konačnom iskustvu Božje ljubavi, milosrdne ljubavi koja daje radost, mir i vječni život.